

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

HET JONGE MEISJE ,
DE ZEEMAN EN DE STUDENT

Toneelspel in 1 bedrijf

door

FEDERICO GARCIA LORCA

Vertaling : JOSEPHINE F.M. SOER

Toneelfonds J. JANSSENS * Antwerpen

1989

(N° 1763)

OPVOERINGSRECHT

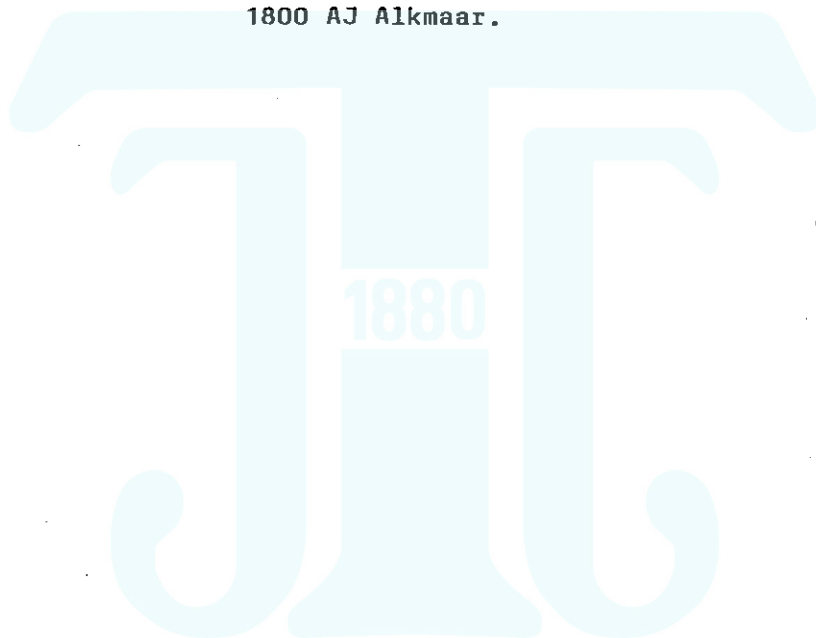
Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste VIJF tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde auteursrechten aan: S.A.B.A.M.

Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel.

Men mag geen gebruik maken van gekregen of gehuurde boekjes!

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A. "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.

© 1989 Toneelfonds J. Janssens / Federico Garcia Lorca

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt op enigerlei wijze, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

H E T J O N G E M E I S J E , D E Z E E M A N

E N D E S T U D E N T

door Federico Garcia Lorca

vertaling Josephine F.M. Soer

PERSONEN:

het jonge meisje
een oude vrouw
de moeder
de zeeman
de student

EEN BALKON

OUDE VROUW:

OP STRAAT

Slakken, slakken, slakken! Fijne wijn-
slakken! Maak ze klaar met pepermuntkruid,
een snufje saffraan en een blaadje laurier!

JONGE MEISJE:

Kleine slakjes van de velden! Zoals jullie
in die mand op elkaar liggen lijken jullie
wel een oud chinees stadje.

OUDE VROUW:

Hier is de slakkenvrouw! Mooie grote zwarte
slakken! Ze komen van het jongste wingerd-
blad! Lieve mensen wat een feest! Slakken!
Slakken!

JONGE MEISJE:

Laat me toch rustig borduren, oude! Mijn
kussenslopen hebben nog geen monogram en
dat maakt me bang.....Er is geen meisje op
de hele wereld die haar linnengoed niet
gemerkt heeft, niet waar?

OUDE VROUW:

Hoe heet je?

JONGE MEISJE:

Ik borduur het hele alfabet op mijn lin-
nengoed.

OUDE VROUW:

Waarom?

JONGE MEISJE:

Zodat de man, die mij behoort mij kan

OUDE VROUW:

TREURIG

Maar dan ben jij schaamteloos.

JONGE MEISJE:

DE OGEN NEERSLAAND

Ja.

OUDE VROUW:

Dus jij noemt je straks Maria of Rosa, of Trinité? Of Sigismonde?

JONGE MEISJE:

En nog veel, veel meer.

OUDE VROUW:

Eustachia? Dorothea? Génare?

JONGE MEISJE:

En nòg heel veel meer, véél meer.

HET JONGE MEISJE HEFT DE HANDPALMEN
OMHOOG, VERBLEEKT DOOR MERKLAPPEN EN
VELE LANGE UREN VAN BORDUREN. DE
OUDE VROUW WIJKT TERUG EN LEUNT TE-
GEN DE MUUR IN HAAR NOORDPOOL VAN
VUILLE VODDEN WAAR HAAR MAND STAAT TE
ZIELETOGEN VOL BROODKORSTEN.

A, B, C, D, E, F, G, H, I, J, K, L, M, N, O, Zó is het
wel genoeg. Ik ga de balcondeuren sluiten. En
achter de vensters verder borduren.

PAUZE

MOEDER:

UIT HET HUIS

Dochter, dochter, huil je?

JONGE MEISJE:

Nee, maar het begint te regenen.

EEN MOTORBOOTJE MET BLAUWE VLAGGEN
VAAPT OVER DE BAAI, EEN STOTTERLIEDJE
VAN: "BÔK-BÔK-BÔK-BÔK" ACHTER ZICH
AAN. DE REGEN HUIFT OVER DE STAD ALS